

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselőlet Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

VI. évfolyam, 38. szám

2017. február 27.

Egyveleg

Az egyszerű ember csak néz magán körbe, és nem tudja, mivé is lett a világ! A költő ezt bő hetven évvel ezelőtt már megírta:” Oly korban éltem én e földön, mikor az ember úgy lealjasult...”.

Amikor ezt tanultuk az iskolában, elhitték velünk, hogy ez már történelem, és soha többé nem fordulhat hasonló sem elő. Mementóként meg kell tanulnunk, hogy a múlt bűnei többé ne jöhessenek elő. Elhitték két-három nemzedékkel, hogy a világ fejlődésével az emberi gyarlóságok is a múlt kódéba vesznek. De! Jött egy új nemzedék, meg akarta váltani a világot és elég sokat tanult ahhoz, hogy az adódó alkalmat ki is tudja használni.

Nagy szavaknak tűnnek egy mezei vasutas szájából, de ha egy kicsit figyelmesebben körbenézünk a környezetünkben, és csepp kis országunkban, be kell látnunk, nem hurcolnak el senkit, nem lőnek le az utcán, nem verik ki a fogadat puskatussal, esetleg feltesznek az internetre pár gyalázkodó kommentet. Szóval sokat finomultak a módszerek.

József Attila Gyönyörűt láttam című versében van egy sor, amit páran nagyon megtanultak: „Jogállamban a pénz a fegyver”. Ha adnak neked, akkor azért fogd be a szádat, ha azt akarod, hogy pénzt adjanak, akkor azért fogd be a szádat, különben is ne ugass bele mindenbe.

Most erre egy bakter mit is mondjon? Közöm hozzá? Semmi. Jobb lesz nekem ettől? Kötve hiszem.

Ne légy benne biztos! Ha ma hagyod, mindig meg fogják veled tenni.

Eldöntötték, pályázzunk olimpiát. Elköltjük a sok pénzt, amiből meggazdagodunk, és ha nyerünk, még jó néhány barátunk is milliárdos lesz, nem csak az az egy-kettő, aki szokott. Igen ám, de akadt pár nyughatatlan lélek, aki azt mondta, nem oda Buda! (Talán őket is be kellett volna venni a bizniszbe?). Hogy ne legyen nagyobb a bukta, visszavonják a pályázatot, hiszen akinek kellett, már kapott bőven, és nehogy már egy népszavazás mondja ki a nép akaratát.

Zavaros, tudom, de amit január 31-én elfogad a munkáltató és a szakszervezetek, és február közepén elfogadja a kormány, azt vajon miért kell nyújtani, mint a rétestésztát cirka áprilisig? Volt már erre precedens, hogy alig másfél évet vártak a béremelésükre a védőnők és akkor már nem annyi volt az annyi. De hátha jobban járunk, mint ők.

Márta István

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Az igazságos

Nem a béremelés, mert egyrészt, sosem volt, sosem lesz, még ha idén közelebb visz is céljainkhoz, mint valaha. Másrészt meg, mint a vénebbek mondják mifelénk, annyi szó volt már róla, hogy lassan fokhagymaszagú lesz. Hagyjuk kiszellőzni, és várjuk meg a végeredményt, egyszer csak eljön! No, de akkor mi, vagy ki is az igazságos? Azt mondják, az igazságos Mátyás király, Matthias Corvinus. A Matei, vagy Matia Corvin már bosszantó a magyar fülnek, mert ez a román neve, és igaz, ami igaz, apai ágon zavaros a múlt, van esély rá, hogy valahol és valamikor román vér is került a színtisztába. No, de így legalább mondhatjuk, hogy igazi magyar, akiben, mint többségünk ereiben csordogál ilyen, meg olyan is. Az viszont biztos, hogy Corvin Mátyás aláírása Mathias Rex volt.

Anyja Szilágyi Erzsébet, vagyis Örzsébet, aki ugye levelét megírta fiának a prágai fogságba, és Arany János szerint fekete holló vitte, majd hozta a választ. Mert hogy ott raboskodott, míg ki nem szabadították (váltották?) Vitéz János vezetésével, hogy I. Mátyás király legyen belőle. Előtte nagyrészt Vajdahunyadon, élt, ahol művelt, érdeklődő, hogy ne mondjam, gondolkodó ifjúvá nevelték, ami bíz' manapság sem mindennapi a nagy vezetők, hát még az uralkodók között. A felkészülés nem sokáig tartott, mert 1458. január 24-én királlyá választották, ha jól számolom, tizenöt évesen, hiszen 1443. február 23-án született Kolozsváron. Az, hogy a Duna jegén, mese, de a budai vár, az igaz.

Sok szempontból hű volt apja, Hunyadi János emlékéhez, aki, mint tudjuk, a nándorfehérvári diadal alkalmával igazította el a törököt. Tett hasonlót ő is párszor, de figyelmét inkább a nyugat felé fordította, és mint másoknak történelmünkben, neki sem hozott babért, sem sikert, vagy tartós dicsőséget ez a formula. Talán jobban járt volna – mi, utódok valószínű – ha végig hű marad apja nyomdokaihoz, és arra fordítja inkább lovát, no meg híres Fekete Seregét, amerről az ellen közeledett.

Uralkodásának kezdetén sok ellenséggel harcolt, ősi magyar szokás szerint többször a sajátjaival is. Például nagybátyjával, Szilágyi Mihály kormányzóval, a még fiatal király gyámjával. Végül sikerült egy központosított hatalmat kiépítenie, amelynek alapja az a bizonyos Fekete Sereg lett, amely azon túl, hogy az első állandó, zsoldos, és sikeres hadseregünk volt, bizony nagyon sokba került. Adókból tartotta fenn, és már ő is igen találékony volt adóügyben, így a kapudóból füstadó lett, mert hogy akkoriban egy kapu mögött, tehát egy portán több család is lakott, több kéménnyel. Ám tudta, a jobbágy nincs túl jól eleresztve, ezért korlátozta a főurak adókvetései jogát. Ez később is irigylésre méltó kiszámíthatóságot jelentett az adózóknak, így lett igazságos, na meg azért a manapság is ritka ötletéért, hogy mindenkitől be kellett azt a fránya adót szedni, ha tetszett, ha nem.

Megküzdött III. Frigyes, német-római császárral is, és kénytelen volt egy számára nem túl előnyös békét kötni, mely révén potom nyolcvanezer aranyforintért visszakarta a Szent Koronát, amivel 1464. március végén, Székesfehérváron meg is koronázták. Ez rendben is volna, de más is volt az egyezségben: Beleegyezett, ha trónörökös nélkül halna meg, akkor azt Frigyes akkoriban

négy éves Miksa nevű kisfia öröklé. Röpke három évszázad múltán ez lett a Habsburg-ház magyar korona iránti vágyának egyik jogalapja. Szóval óvatosan az ígéretésekkel még akkor is, ha valamit érzünk magunk mögött, mellett, helyett. Ő például azt, hogy első felesége, Podjebrád Katalin pár hónapos terhes volt a békekötés idején. De sajnos a gyermek, és édesanyja hamarosan meghaltak.

Tíz év múlva Aragóniai Beatrix nápolyi királylány lett a felesége, miután szakított az évszázadokig titokban tartott nagy szerelmével, aki az osztrák polgárlány, Edelpeck Borbála volt. Az ő fia Corvin Jánost, aki nem lehetett király, nagyrészt Beatrix ármánykodásai miatt. Aki pedig lett, II. Ulászló, hát nem biztos, hogy büszkeségeink közé tesszük.

Mátyást viszont annál inkább, például a kétezernél is több kötetet számláló Corvinákért, vagy mert megesett, hogy akár a jobbágyok közül is hajlandó volt pártfogásába venni a tehetségesebbjét. Ilyen volt Bakócz Tamás, hazánk mindaddig egyetlen pápai trónra esélyes bíborosa, akiről Mákfalvi Dósa György tudna sokat mesélni. De az már egy másik történet.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

KAPÁS

Jóska ül a parton, horgászik, egyik kezében a pecabot, a másikban egy fél téglát. Arra megy Mariska, és kérdezi, mit csinál itt egyedül. Mire Jóska: Horgászom. Jó, jó – így Mariska – de miért kell ahhoz a téglát? Nem mondhatom meg – válaszol Jóska. De Mariska nem hagyja magát, és Jóska végül így szól: Na, jó, megmondom, ha itt és most az enyém leszel.

Mariska nagyon elgondolkodik, és természetesen ellenkezik, de végül győz a női kíváncsiság, beadja a derekát. A bokorban intézik el a dolgot, és amint kijönnek, Mariska nyomba kérdezi:

- Na, mire az a téglát?
- Tudod, Mariska, ma még semmi kapás nem volt a boton, de a téglán már te vagy a harmadik...

TANÁCSADÁS

Az ifjú férj, és leendő apa kérdezi az orvost, hogy terhesség alatt milyen pozícióban lehet szeretkezni.

- Az első periódusban misszionárius póz, a másodikban kutyapóz, a harmadikban farkas póz.
- Az első kettőt ismerem, de milyen a farkas póz?
- Ül a lyuk mellett, és vonyít...

Balogh Attila